

Сторінка соціального педагога

Соціальний педагог – це педагогічний працівник, основна мета роботи якого полягає у забезпеченні соціально-правового захисту учнів та попередженні впливу негативних соціальних чинників на формування та розвиток особистості дитини.

ЗАВДАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

1. Здійснює соціально-педагогічний супровід дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, дітей з особливими освітніми потребами, дітей з багатодітних та малозабезпечених сімей з метою попередження безпритульності, бездоглядності та випадків усіх форм домашнього насильства над дітьми.
2. Бере участь у виховній роботі з питань профілактики появі негативних форм поведінки у неповнолітніх (паління, алкоголізму, наркоманії, дитячої злочинності), пропаганди здорового способу життя, статевого виховання молоді.
3. Проводить просвітницьку роботу з батьками або особами, що їх замінюють (індивідуальні бесіди з рекомендаціями, консультації, виступи на батьківських зборах, інформаційні пам'ятки);
4. Є посередником між ліцеєм, сім'єю, державними установами по захисту прав дітей та громадськістю.
5. Бере участь в організації їх взаємодії з метою створення умов для нормального розвитку учнів.

Поради СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

Булінг – це цькування однієї дитини іншою, агресивне переслідування, яке часто поширене серед підлітків. 80% українських дітей піддаються цькуванням, навіть не усвідомлюючи цього.

Ознаки того, що дитину цькують:

- відмова йти до місця навчання з різних причин – «не хочу, не цікаво, не бачу сенсу...»;
- відсутність контакту з однолітками: немає друзів, зідзвонювань, не ведеться переписка у соцмережах;
- психосоматичні ознаки: часті хвороби, наприклад, ломота в тілі, болі в животі, вірусні інфекції;
- обмальовані руки або специфічні малюнки на полях у зошиті;
- бажання йти до навчального закладу іншою дорогою, аніж та, якою йдуть усі інші діти.

ЩО РОБИТИ БАТЬКАМ?

Швидка та доречна реакція дорослих (батьків і вчителів) на ситуацію булінгу повертає дітям відчуття безпеки та захищеності, демонструє, що насилля не прийнятне.

ПОЯСНИТИ ДИТИНІ, що таке булінг, які саме дії є насиллям і чому їх необхідно припинити. Розповісти на що інші люди мають право, а на що не мають.

СТРАТЕГІЯ ЗАХИСТУ. Не бігти одразу до навчального закладу. Спершу дізнатися у дитини, що вона думає про існуючу ситуацію, і підтримати її. Якщо вона не зможе впоратися, тоді йти до навчального закладу.

Або ж, коли застосовується фізична сила – в такому разі, як би соромно не було дитині, що б вона не казала (агресори зазвичай присоромлюють дітей, яких захищають батьки) треба йти до навчального закладу.

ПОРАДИТИ ПРОВОДИТИ БІЛЬШЕ ЧАСУ ЗІ СТАРШИМИ. За можливістю не відходити надовго від вчителя, або майстра виробничого навчання, щоб не допускати насилля.

З юридичної точки зору ви **НЕ МОЖЕТЕ ПРИЙТИ І ПОГОВОРИТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО З ДИТИНОЮ, ЯКА ОБРАЖАЄ** вашу. Це можна ініціювати лише через навчальний заклад або соціального педагога чи практичного психолога. Інакше можна отримати судовий позов за залякування чужої дитини.

Якщо булінг триває кілька місяців, – **БЕЗ ПСИХОЛОГА НЕ ОБІЙТИСЯ.** Спілкуйтеся з дітьми. Прислухайтеся до них. Знайте їхніх друзів, запитуйте про навчання, розумійте їхні проблеми.